

ved volde Angriberen betydelige Tab. Med Hensyn til selve Fæstningsanlægget skal jeg bemærke, at denne Fæstning havde ingen Værdi under den kinesisk-japanske Krig — da kunde Japanerne storme den ved et enkelt Angreb uden særlige Forberedelser —, og efter den Tid var der kun i alt anvendt $4\frac{1}{2}$ Mill. Rubler eller 12—13 Mill. Kr. paa Fæstningsanlægget. Man vil se, at det ikke kunde være al Verden, der kunde være bygget derfor, navnlig naar man erindrer, at vor Landbefæstning her har kostet en hel Del mere. — Men lad os undersøge, hvoraf disse Værker bestod. Der var først en Enceinte omkring den gamle By, som var en Mil lang. Men den laa ikke mere end mellem en halv og en hel Fjerdingvej borte fra Byen, og efter den Tid var der bygget en ny By ved den vestlige Havn helt udenfor Enceinten, som altsaa ikke var beskyttet deraf. Lidt længere borte laa en Række saakaldte Forter, men af alle disse var der kun et eneste, Fortet paa det saakaldte Caponnière-Bjerg, der var færdigt. Dette Fort var et virkeligt Fort, der opfyldte de Betingelser at have stormfri Grave og skudsikre Rum. De andre Forter var til Dels slet ikke paabegyndte, til Dels kun delvis paabegyndte, men kun meget faa Steder var Gravene stormfri, ingen Steder var de skudsikre Rum rigtig færdige, og for at blive færdig i Hast og spare havde man, idet man gik ud fra, at man neppe vilde blive beskudt med det sværeste Skyts, nedsat Betonens Tykkelse i de skudsikre Rum, saaledes at den kun var godt en Meter, det vil sige mellem Halvdelen og Trediedelen af det, Betonen forlanger til at yde Sikkerhed som i vore skudsikre Rum. Men ikke nok med det, den var ogsaa saa nylig stødt, at den ikke var rigtig hærdet, og ydede derfor kun ringe Beskyttelse. Der foreligger endog Beskyldninger for, at Betonen i sig selv var af en slet Kvalitet, idet nogle af Pengene var gaaede en fejl Vej, men selv om det ikke skulde være rigtigt, var allerede de andre Forhold ret graverende. Alle disse Værker var altsaa saadanne, som ikke fyldestgøre de egentlige Betingelser for stormfrie Værker. Dertil kommer, at Fortlinien ikke laa mere end 3—4 Kilometer, altsaa $\frac{1}{2}$ Mil, fra Byen eller Havnen, og saaledes heller ikke ved sin Afstand ydede nogen Beskyttelse mod et Bombardement af Havnen. Se vi paa Bestykningen, var Tallet indbefattet Rekylgeværer saadant noget som 535, medens København har 1,350. — Og en tilsvarende Forskel var der mellem den ypperlige

Dækning, som Japanerne kunde finde under Angrebet paa Port Arthur, og de — jeg vil ikke en Gang kalde det Dækninger, men mangelfulde Skjulesteder, som en Angriber mod København kan finde. Jeg vil naturligvis ikke forringe Betydningen af, at en Angriber kan finde Skjul visse Steder, men man kan sige sig selv, at saadanne mangelfulde Skjul ikke tilnærmelsesvis have den Værdi for Angriberne og ikke tilnærmelsesvis rumme den Fare for Forsvarerne som disse udmærkede Dækninger, som Angriberne fandt foran Port Arthur. — Naar man sammenligner disse Feltværker ved Port Arthur — der var jo kun et fast Værk, ellers var det kun Feltværker med kun delvis stormfrie Grave — med Københavns Befæstning med virkelig stormfrie Værker og skudsikre Rum og endelig sammenligner Port Arthurs Bestykning med 535 Stykker med Københavns 1,350 — naar Feltartilleriet kommer tilbage og kan virke, indtil 1,578 Stykker Skyts —, ser man, at der i den Retning er en meget betydelig Overlegenhed paa Københavns Side. — Og endelig er der en anden Overlegenhed til Fordel for København, og det er, at medens der ved Port Arthur ikke var en eneste Kanon, der var beskyttet af Panserkonstruktion, er der ved København omtrent 40 Stykker, og Kanonerne og Mandskabet er saa godt beskyttet, som overhovedet kæmpende Tropper kunne være det. Der er et andet Skyts, Flankeringsskytset, der alt sammen er fuldstændig beskyttet af Caponniører, af Flankeringsbygninger, der ikke kunne beskydes af Fjenden. — Naar man saa ser, at denne mangelfulde, ikke en Gang halvfærdige Fæstning, Port Arthur, forsvarede sig i over 7 Maaneder, maa den Angriber, der tænker paa at ville bemægtige sig København, stille sig for Øje, at han maa for det første være vis paa ikke at kunne bemægtige sig Fæstningen paa kortere Tid, end der medgaar for at føre en Belejningspark dertil. Og naar han da stiller det Spørgsmaal, om han saa kan tage Byen straks, vil han vide, at Danskerne fra gammel Tid af have Ord for at kunne forsvare vore Fæstninger med Haardnakkethed og Udholdenhed — det er et Ord, som vi have overalt i Udlandet, det er kun herhjemme, at Mænd, der kalde sig Danske, ville bestride Sandheden deraf —, og Svaret vil da være, at der ikke er Sandsynlighed for, at han kan bemægtige sig denne Fæstning i Løbet af adskillige Maaneder. Naar det sammenholdes med den Omstændighed, at Angriberen for at